

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoPs/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125209223
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4125209223.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: Mgr. Katarína Arnouldová a Mgr. Andrea Hadnagyová, vo veci prípustnosti prevzatia do zdravotníckeho zariadenia umiestneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, B. D. B., t.č. Psychiatrická nemocnica Veľké Zálužie, zastúpený E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, B. D. B., ako súdom ustanoveným procesným opatrovníkom v konaní o vyslovenie prípustnosti prevzatia do ústavu zdravotníckej starostlivosti, za účasti zdravotníckeho zariadenia Psychiatrická nemocnica Veľké Zálužie, Rínok 334/48, Veľké Zálužie, o odvolaní umiestneného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 11Pu/13/2025-24 zo dňa 05. septembra 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol, že prevzatie A. B., nar. XX.XX.XXXX, do ústavu zdravotníckej starostlivosti je prípustné.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil § 6 ods. 9 písm. d) a e) zák. č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zdravotnej starostlivosti“), § 253, § 260 ods. 1, § 261, § 262 ods. 1, 2, 3, zákona č. 161/2015 Z. z. - Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Vecne dôvodil, že Psychiatrická nemocnica Veľké Zálužie zaslala Okresnému súdu Nitra dňa 02.09.2025, súdom zaevidované dňa 02.09.2025 hlásenie o tom, že A. B., nar. XX.XX.XXXX bol prijatý do ich zdravotníckej starostlivosti dňa 01.09.2025 bez súhlasu s hospitalizáciou. Pacient A. B. bol na príkaz Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou, eskortovaný príslušníkmi PZ SR z UVV Ilava do Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie. Príkazom č.k. PV 137/25/3301-62 Okresná prokuratúra Bánovce nad Bebravou prepustila pacienta A. B. z väzby z dôvodu, že podľa znaleckého posudku č. 27/2025 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie odvetvie psychiatria MUDr. Martinom Vančom MPH so sídlom Ružinovská cesta 4810/6, Bratislava, trpí A. B. psychotickou poruchou - trvalou poruchou s bludmi perzekučného typu. Jedná sa o chronickú duševnú poruchu, ktorej klinický obraz je dlhodobu dominovaný systematizovanými paranoidno-perzekučnými bludnými obsahmi myslenia a rigidným presvedčením o cielenom prenasledovaní a diskreditácii zo strany inštitúcií. V zmysle záverov znalca je z psychiatrického hľadiska pobyt A. B. na slobode nebezpečný. Dlhodobu odmieta liečbu a vykazuje rigiditu v presvedčení, ktoré zásadne ovplyvňujú jeho správanie. Pretrvávanie bludných presvedčení v kombinácii s odmietaním spolupráce a liečby predstavuje zvýšené riziko opakovania konania, ktoré môže viesť ku konfliktom a potencionálne aj k ohrozeniu okolia. Znalec zastáva názor, že psychiatrické ochranné liečenie je pre posudzovaného potrebné a to ústavnou formou.

3. Ošetrujúca lekárka vo svojej výpovedi uviedla, že A. B., bol dňa 01.09.2025 privedený v doprovide príslušníkov policajného zboru z väzby na základe rozhodnutia prokurátora za účelom predbežného opatrenia, keďže môže byť na slobode nebezpečný dľa znaleckého posudku. Menovaný trpí závažným

duševným ochorením - poruchou s bludmi. Ide o opakovanú psychiatrickú hospitalizáciu, v Psychiatrickej nemocnici Veľkom Záluží bol v roku 2015. V ambulantnej sfére nespôlupracuje roky, neužíva medikáciu, je bez náhľadu k svojmu ochoreniu. Predpokladaná doba liečenia je 2 až 3 mesiace, avšak vzhľadom k tomu, že menovaný bol na ich oddelenie dovezený eskortou v dôsledku prepustenia z väzby na základe znaleckého posudku, exkulpaný pre trestný čin vyhrážania v dôsledku duševného ochorenia, v zmysle ktorého znalec odporučil ochranné liečenie, nakoľko pobyt menovaného na slobode je zo psychiatrického hľadiska nebezpečný, doba liečenia môže byť dlhšia. Výsluch menovaného by mohol byť na ujmu jeho zdravotného stavu.

4. Pacient bol príslušne zákonne poučený a následne vo veci uviedol, že bol prevezený z väzby, ktorá bola nariadená Okresným súdom Bánovce nad Bebravou. Vo väzbe bol od 5.6.2025, § 360 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona - nebezpečné vyhrážanie. Dňa 01.09.2025 bol prevezený do Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie na príkaz okresného prokurátora, na základe toho nepodpísal súhlas s hospitalizáciou, pretože zo strany Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou nebol žiadnym spôsobom informovaný na základe čoho, akého rozhodnutia má absolvovať liečbu, nemá žiadne rozhodnutie a tak nemohol ani podať sťažnosť proti uzneseniu Okresnej prokuratúry, ktorý by inak podal. Je presvedčený, že je zdravý, že netrpí žiadnym duševným ochorením a aj preto sa rozhodol nepodpísať dobrovoľnú hospitalizáciu. Príslušníci Policajného zboru Bánovce nad Bebravou a Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou sa nezaoberajú ničím iným, len ako protizákonne kompromitovať jeho osobu. Jeho osoba má týmto konaním poškodené dobré meno a tým, že príslušníci Policajného zboru Bánovce nad Bebravou sa nezaoberajú objektívnym vyšetrovaním, ale len domnienkami, prišiel o nemalé finančné prostriedky, ktoré mal uložené na sporiacom účte. Podal aj trestné oznámenie, ale zastavili ho. Jedná sa cca o 400.000,- eur, plus ďalšie škody, ktoré mu napáchali príslušníci Policajného zboru a Okresnej prokuratúry a ľudia, ktorí im za ich konanie zaplatili. Nechodí k ambulantnému lekárovi, po prepustení z Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie v apríli 2015, do troch dní od prepustenia musel navštíviť psychiatra A. F. v Bánovciach nad Bebravou, bol mu pridelený G. C., zamestnanec Centra duševného zdravia a po dohode s pánom C., že som kompromitovaný príslušníkmi Policajného zboru, sa mohol prestať ambulantne liečiť. Uviedol, že nikdy nebral lieky a ani teraz neberie a jeho osoba sa v spoločnosti chová štandardne. V uznesení H. C.- okresného prokurátora v Bánovciach nad Bebravou, ktorý ho poslal do nemocnice je uvedené, že psychiatrická nemocnica má skúmať, či je jeho osoba spoločensky nebezpečná alebo nie. ON nie je spoločensky nebezpečný, má na to svedkov, nezaujatých z B. D. B. (obchodných partnerov alebo známych), alebo aj po ústavnej kompromitácii neprestal pracovať a spoločensky žiť. Aj keď B. D. B. je mesto s malým počtom obyvateľov a pretože dlho podniká, tak ho väčšina obyvateľov mesta pozná a nevníma, že by mu to uškodilo na povesti. Každému z dotknutých vysvetlil, že hospitalizácia jeho osoby v januári až apríli 2015 bola protiprávna a nezákonná. Namieta, že by sa vyhrážal. Jeho osoba trestný čin, za ktorý je obvinený, nespáchala. Zároveň uviedol, že súhlasí, aby bola jeho matka procesný opatrovník v tomto konaní a požiadal o doručovanie všetkých písomností aj jemu.

5. Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie mal za to, že v danom prípade sú splnené podmienky uvedené v § 6 ods. 9 písm. d), resp. d) Zák. č. 576/2004 Z. z. (Informovaný súhlas sa nevyžaduje v prípade ambulantnej starostlivosti alebo ústavnej starostlivosti, ak ide o osobu, ktorá v dôsledku duševnej choroby alebo s príznakmi duševnej poruchy ohrozuje seba alebo svoje okolie alebo ak hrozí vážne zhoršenie jej zdravotného stavu alebo ústavnej starostlivosti do rozhodnutia o vydaní predbežného príkazu na umiestnenie osoby do zdravotníckeho zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, ak ide o osobu, o ktorej umiestnení do zdravotníckeho zariadenia ústavnej starostlivosti rozhoduje sudca podľa Trestného poriadku), za ktorých môže byť pacient do ústavu zdravotníckej starostlivosti prevzatý bez jeho súhlasu resp. jeho súhlas s hospitalizáciou nie je potrebný. Pacient bol do Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie eskortovaný príslušníkmi PZ SR z UVV Ilava na príkaz Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou, a to na podklade príkazu Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou č.k. PV 137/25/3301-62, ktorá prepustila pacienta A. B. z väzby z dôvodu, že podľa znaleckého posudku č. 27/2025 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie odvetvie psychiatria MUDr. Martinom Vančom MPH so sídlom Ružinovská cesta 4810/6, Bratislava, trpí A. B. psychotickou poruchou - trvalou poruchou s bludmi perzekučného typu. Jedná sa o chronickú duševnú poruchu, ktorej klinický obraz je dlhodobou dominovaný systematizovanými paranoidno-perzekučnými bludnými obsahmi myslenia a rigidným presvedčením o cielenom prenasledovaní a diskreditácii zo strany inštitúcií, pričom znalec okrem iného uviedol, že z psychiatrického hľadiska je pobyt A. B. na slobode nebezpečný a zastáva názor, že psychiatrické ochranné liečenie je pre posudzovaného potrebné, a to ústavnou formou.

Na základe uvedeného vyjadrenia znalca prokurátor v tomto príkaze konštatoval, že trestné stíhanie bude voči obvinenému A. B. zastavené uznesením prokurátora podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, t.j. z dôvodu, že obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Konajúci súd nemá preukázané, že by príslušný súd na podnet prokuratúry v rámci trestného konania vo veci vydal predbežný príkaz na umiestnenie obvineného do zdravotníckeho zariadenia, resp. že by nariadil ochranné liečenie, pričom zo znaleckého posudku č. 27/2025, ako aj z vyjadrenia ošetrojúceho lekára vyplýva, že je nevyhnutná jeho ďalšia liečba a s ohľadom na to, že trpí závažným duševným ochorením a pre nekritičnosť k svojmu stavu, prepustenie umiestneného by mohlo ohroziť život a zdravie jeho alebo iných osôb a preto je potrebné rozhodnúť o prípustnosti prevzatia umiestneného do zdravotníckeho zariadenia v tomto konaní. Z výpovede pacienta súdu vyplýva, že sa považuje za úplne zdravého a nič čo sa mu kladie za vinu nespáchal, a to napriek tomu, že dôvodom, pre ktoré má byť prokurátorom zastavené trestné stíhanie nie je skutočnosť, že sa skutok nestal, ale skutočnosť že v zmysle znaleckého posudku v dôsledku psychotickej poruchy bolo myslenie p. B. rigidné a systematicky presýtené paranoidno-perzekučnými bludnými presvedčeniami, ktoré zásadným spôsobom determinovali jeho správanie. A. B. teda nebol schopný svoje konanie plne ovládať, v dôsledku chorobného stavu boli jeho ovládacie schopnosti v čase skutku vymiznuté a preto v čase spáchania skutku nebol schopný plne rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť Jeho rozpoznávacie schopnosti boli narušené rigidným bludným systémom, ktorý určoval jeho vnímanie reality a interpretáciu konania. Konal pod vplyvom presvedčenia o perzekúcii a bol presvedčený o legitímnosti a oprávnenosti svojho konania. Z tohto dôvodu boli jeho rozpoznávacie schopnosti vymiznuté. Rovnako uviedol, že nikdy nebral a ani aktuálne neberie žiadne lieky, pričom aj hospitalizácia v roku 2015 bola protiprávna a nezákonná. Pokiaľ ide o hospitalizáciu v roku 2015, o ktorej umiestnený tvrdí, že bola protiprávna a nezákonná, je pravda, že sa p. B. voči rozhodnutiam tunajšieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13Pu/1/2015 o vyslovení, že k jeho prevzatiu do ústavu zdravotníckej starostlivosti došlo zo zákonných dôvodov, bránil a využil viaceré opravné prostriedky, no po rozsiahlom dokazovaní súd napriek tomu konštatoval, a to uznesením Okresného súdu Nitra, č.k. 13Pu/13/2015- 161 o dňa 25.januára 2018, že k prevzatiu došlo zo zákonných dôvodov a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 02.05.2020, nakoľko Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 7CoP/32/2018-207 zo dňa 30.12.2019 rozhodnutie okresného súdu potvrdil. Voči tomuto rozhodnutiu podal p. B. aj dovolanie, no Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 9Cdo/158/2020 zo dňa 27.04.2022 jeho dovolanie odmietol. Pokiaľ ide o tvrdenie p. B., že nikdy nebral a ani teraz neberie žiadne lieky, súd mal zo zdravotnej dokumentácie a aj z vyjadrenia ošetrojúceho lekára preukázané, že psychiatrická klinika mu naordinovala psychiatrický liek RIPSEN a ten mu je naďalej podávaný.

6. Súd s ohľadom na vyššie uvedené konštatuje, že k obmedzeniu na slobode A. B. nedošlo v rozpore s jeho základnými právami garantovanými ústavou a ostatnými zákonmi Slovenskej republiky. Inštitút nedobrovoľného prevzatia a držania osôb v ústavoch zdravotnej starostlivosti slúži na ochranu osôb pred možnosťou ublíženia samému sebe, ako aj možnými útokmi proti iným osobám. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že trestné oznámenie pre nebezpečné vyhrážanie na neho podal jeho syn, nakoľko konanie p. B. u neho vzbudilo dôvodnú obavu o svoj život a zdravie. Je pravda, že umiestnený pri výsluchu súdom toto svoje konanie poprel, no z dokazovania vyplynulo, že trpí paranoidno-perzekučnými bludmi, ktoré ovplyvňujú jeho správanie a tieto nie je schopný kriticky korigovať. Súd mal preto za preukázané, že vzhľadom na závažnú duševnú poruchu ohrozuje tak seba, ako aj svoje okolie. Rovnako je zrejmé, že ak by k liečbe nedošlo, zdravotný stav p. B. by sa mohol zhoršovať. Človek s psychotickou poruchou si často neuvedomuje v plnej miere svoj stav, čo je aj prípad A. B., ktorý mal voči nemu nekritický postoj, stratil kontakt s realitou (jeho správanie pred vzatím do väzby a jeho následnou hospitalizáciou je toho dôkazom) a jeho hospitalizácia bola spôsobom ochrany p. B. aj pred jeho vlastným správaním sa.

7. Súd preto postupoval v zmysle § 262 ods. 1 CMP a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

8. Proti uzneseniu súd prvej inštancie podal odvolanie umiestnený a aj jeho procesná opatrovníčka. Umietnený uviedol, že podľa jeho názoru sa nemocnica psychiatrická priklonila k názoru okresného prokurátora Bánovce nad Bebravou H. A. C., ktorý rozhodol v uznesení o prepustení z väzby pána A. B., zo dňa 01.09.2025, č. PV 137/25/3301-62 a následnej nedobrovoľnej hospitalizácii pána A. B. v Psychiatrickej nemocnici Veľké Zálužie. Okresný prokurátor podviedol zamestnanca Psychiatrickej

nemocnice Veľké Zálužie. Znalecký posudok č. 24/2025, od znalca MUDr. Martina Vanča MPH, Psychiatrická klinika SZU a UN Bratislava, Ružinovská 6, Bratislava je neplatný pretože sa dňa 12.8.2025 o 13,15 hod. vyšetrenia nedobrovoľne vo výkone väzby zúčastnil, ale odmietol sa nechať vyšetriť. Ďalej uznesenie zo dňa 14.07.2025 o pribratí znalca ORPZ Bánovce nad Bebravou vyšetrovateľom PZ, pánom A. I. B., nadobudlo právoplatnosť po podaných sťažnostiach jeho osoby a obhajcu až 13.08.2025 a 27.08.2025, t.j. že uznesenia nadobudli právoplatnosť až 15 dní po pokuse o vyšetrovanie jeho osoby. Keby nebol donútený ZVJS llava zúčastniť sa vyšetrenia, tak sa ho nezúčastní, pre možné prepojenie znalca MUDr. Martina Vanča MPH s príslušníkmi PZ Bánovce nad Bebravou. Uznesenie, na základe ktorého je protiprávne držaný v nemocnici psychiatrickej Veľké Zálužie, mu bolo doručené až 12.09.2025, vydané Okresným prokurátorom Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou č. PV: 137/25/3301-06. Na základe týchto skutočností a skutočnosti, že nepotrebuje psychiatrické liečenie, pretože je zdravý, odmietol v psychiatrickej nemocnici Veľké Zálužie svojim podpisom dať súhlas na jeho liečbu. Žiada Krajský súd v Nitre, aby uznesenie súdu prvej inštancie zrušil v plnom rozsahu, prípadne, aby krajský súd nariadil Okresnému súdu pojednávanie a dokazovanie.

9. Procesná opatrovníčka uviedla, že všetky doklady sú bez podpisu a pečiatky Okresného súdu Nitra. Jej syn A. B. má trvalé bydlisko na jej adrese. Pán prokurátor z Bánoviec nad Bebravou ho dal do Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie, bez jej vedomia. Je starý človek, má 89 rokov. Chodí o dvoch barlách, po operácii očí nevidí dobre. Syn sa o ňu staral a preto si myslí, že pán prokurátor mal upovedomiť najskôr ju.

10. K odvolaniu umiestnenému sa vyjadrilo zdravotnícke zariadenie. Uviedlo, že plne sa stotožňuje s tým, že u menovaného je potrebné psychiatrické ústavné liečenie.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 7 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CMP, § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 59 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

12. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11Pu/21/2025 je konanie o prípustnosti prevzatia A. B., nar. XX.XX.XXXX v zdravotníckom zariadení. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol, že jeho prevzatie do zdravotníckeho zariadenia je prípustné.

13. Odvolací súd po preskúmaní celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozhodnutia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnyim skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie vecne správne. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a poukazuje na správnosť jeho dôvodov a na doplnenie odvolací súd uvádza:

14. V preskúmvanej veci bolo konanie na súde prvej inštancie začaté uznesením č. k. 11Pu/13/2025 - 12 zo dňa 04.09.2025 - konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia a držania v ústave zdravotnickej starostlivosti A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, B. D. B.. Umieštený bol do zdravotnickeho zariadenia prijatý dňa 01.09.2025 o 15:38 hod. bez udelenia súhlasu s hospitalizáciou v zdravotníckom zariadení. Konanie bolo začaté na základe oznámenia Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie.

15. Dňa 04.09.2025 bol v zdravotníckom zariadení: Psychiatrická nemocnica Veľké Zálužie sudkyňou súdu prvej inštancie vykonaný výsluch umiestneného o 13.50 hod., ktorý bol v zmysle § 257 ods. 3, § 258, § 259 CMP poučený o jeho procesných právach a povinnostiach, ako i výsluch ošetrojúceho lekára A. A. C. o 13.35 hod. a nasledujúci deň súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol napadnutým uznesením, že prevzatie menovaného je prípustné.

16. Podľa § 253 ods. 1 CMP, zdravotnicke zariadenie, v ktorom je osoba umieštená z dôvodov uvedených v osobitnom predpise (ďalej len „umieštený“), je povinné oznámiť súdu do 24 hodín prevzatie umiestneného bez jeho informovaného súhlasu. Oznamovaciú povinnosť má zdravotnicke

zariadenie aj vtedy, ak umiestnený svoj informovaný súhlas odvolá, a to do 24 hodín od odvolania informovaného súhlasu.

17. Podľa § 258 ods. 1 a 2 CMP, umiestneného súd poučí o jeho procesných právach a povinnostiach, najmä o práve zvoliť si zástupcu. Poučenie podľa odseku 1 súd uskutoční spôsobom, ktorý zohľadňuje zdravotný stav umiestneného.

18. Podľa § 260 ods. 1, 2, 3 CMP, súd umiestneného vyslúchne. Výsluch umiestneného súd uskutoční spôsobom, ktorý je vhodný a primeraný s ohľadom na zdravotný stav. Ak je výsluch na ujmu zdravotného stavu, možno od výsluchu upustiť. Súd v takom prípade umiestneného vzhliadne. Ak o to požiada umiestnený, vyslúchne ho súd vždy.

19. Podľa § 261 CMP, súd sa oboznámi s názorom ošetrujúceho lekára, prípadne ďalších osôb, ktoré môžu objasniť stav veci, a so zdravotnou dokumentáciou umiestneného.

20. Podľa § 262 ods. 1, 2, 3 CMP, súd rozhodne o prípustnosti prevzatia do zdravotníckeho zariadenia uznesením bez nariadenia pojednávania. Súd vydá uznesenie do piatich dní od obmedzenia osobnej slobody umiestneného. Súd doručí uznesenie umiestnenému v zdravotníckom zariadení do 24 hodín od jeho vydania, najneskôr však do piatich dní od obmedzenia osobnej slobody.

21. Podľa § 263 CMP, zdravotnícke zariadenie umiestneného okamžite prepustí, ak súd rozhodol, že prevzatie do zdravotníckeho zariadenia bolo neprípustné.

22. Podľa § 264 CMP zdravotnícke zariadenie je vždy oprávnené umiestneného prepustiť, a to aj keď súd rozhodol, že prevzatie do zdravotníckeho zariadenia bolo prípustné.

23. Podľa § 6 ods. 4 zákona o zdravotnej starostlivosti, informovaný súhlas je preukázateľný súhlas s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, ktorému predchádzalo poučenie podľa tohto zákona. Informovaný súhlas je aj taký preukázateľný súhlas s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, ktorému predchádzalo odmietnutie poučenia, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak (§ 6b, § 27 ods. 1, § 40 ods. 2).

24. Podľa § 6 ods. 9 písm. d) zákona o zdravotnej starostlivosti, sa informovaný súhlas nevyžaduje v prípade ambulantnej starostlivosti alebo ústavnej starostlivosti, ak ide o osobu, ktorá v dôsledku duševnej choroby alebo s príznakmi duševnej poruchy ohrozuje seba alebo svoje okolie, alebo ak hrozí vážne zhoršenie jej zdravotného stavu.

25. Podľa § 9 ods. 5 zákona o zdravotnej starostlivosti, ak ide o ústavnú starostlivosť, na ktorú sa nevyžaduje informovaný súhlas podľa § 6 ods. 9 písm. d), poskytovateľ je povinný prevzatie osoby do ústavnej starostlivosti oznámiť do 24 hodín súdu, v ktorého obvode sa zdravotnícke zariadenie ústavnej starostlivosti nachádza. O zákonnosti dôvodov prevzatia do ústavnej starostlivosti rozhodne súd. Do rozhodnutia súdu možno vykonávať len také zdravotné výkony, ktoré sú nevyhnutné na záchranu života a zdravia osoby alebo na zabezpečenie jej okolia.

26. Právo na osobnú slobodu je zaručené prostredníctvom čl. 5 Dohovoru, čl. 8 Listiny základných ľudských práv a slobôd a čl. 17 Ústavy SR. Procesné záruky zákonnosti zadržania fyzickej osoby na základe § 6 ods. 9 písm. d) zákona o zdravotnej starostlivosti obsahuje Civilný mimosporový poriadok v § 252 a nasl. tak, aby v odôvodnených prípadoch mohol poskytovateľ zdravotnej starostlivosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť bez ohľadu na prejavenú vôľu pacienta, avšak po splnení presne stanovených podmienok. Prostriedkom pre poskytnutie zdravotnej starostlivosti je tu totiž zadržanie osoby, ktoré predstavuje nútené obmedzenie osobnej slobody, čím poskytovateľ zasahuje minimálne do dvoch ústavných práv a to práva na osobnú slobodu a práva na súkromie/ochranu integrity. Je pochopiteľné, že takéto obmedzenie si vyžaduje zákonnú reguláciu z pohľadu hmotného práva, ako aj definovaním procesných záruk zákonnosti tohto postupu. Článok 17 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky určuje, že prípady, kedy možno prevziať osobu do ústavnej starostlivosti alebo ju v nej držať bez jej súhlasu, ustanovuje zákon a tým je Civilný mimosporový poriadok, ktorý v § 252 až § 271 upravuje osobitné konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia alebo držania v zdravotníckom zariadení súdom (tzv. detenčné konanie). Detenčné konanie pozostáva z dvoch štádií a síce: 1/ posudzovanie

prípustnosti prevzatia do ústavu zdravotníckej starostlivosti a 2/ posudzovanie držania osoby v ústave už umiestnenej.

27. V prejednávanej veci odvolací súd preskúmaval správnosť postupu a rozhodnutia súdu v prvom štádiu detenčného konania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval v zmysle zákona a vo veci aj správne rozhodol. Súd prvej inštancie začal vo veci konať bezodkladne po doručení oznámenia zdravotníckeho zariadenia o prevzatí A. B. do Psychiatrickej nemocnice, ihneď vydal uznesenie o začatí konania. Vypočul ošetrujúceho lekára, umiestneného a oboznámil sa aj so zdravotnou dokumentáciou. Hoci umiestnený tvrdí, že Okresný prokurátor podviedol zamestnanca Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie, kde bol prijatý na základe uznesenia a znalecký posudok č. 24/2025 od znalca MUDr. Martina Vanča MPH, Psychiatrická klinika SZU a UN Bratislava, Ružinovská 6, Bratislava je neplatný preto, že sa dňa 12.8.2025 o 13,15 hod. vyšetrenia nedobrovoľne vo výkone väzby zúčastnil, ale odmietol sa nechať vyšetriť a uznesenie zo dňa 14.07.2025 o pribratí znalca ORPZ Bánovce nad Bebravou vyšetrovateľom PZ, pánom A. I. B., nadobudlo právoplatnosť po podaných sťažnostiach jeho osoby a obhajcu až 13.08.2025 a 27.08.2025, t.j. že uznesenia nadobudli právoplatnosť až 15 dní po pokuse o vyšetrovanie jeho osoby, je nutné uviesť, že predmetný znalecký posudok je len jedným z dôkazov, na ktoré bolo prihliadnuté. Hoci nadobudol právoplatnosť až po tom, ako súd prvej inštancie rozhodol o prípustnosti jeho prevzatia do zdravotníckeho zariadenia, prihliadol aj na iné okolnosti, ktoré už bližšie popísal vo svojom uznesení v bode 14. a 15. a s ktorým odôvodnením sa stotožňuje aj odvolací súd. Aj z vyjadrenia ošetrujúceho lekára vyplýva, že je nevyhnutná jeho ďalšia liečba a s ohľadom na to, že trpí závažným duševným ochorením a pre nekritičnosť k svojmu stavu, prepustenie umiestneného by mohlo ohroziť život a zdravie jeho alebo iných osôb a preto je potrebné rozhodnúť o prípustnosti prevzatia umiestneného do zdravotníckeho zariadenia v tomto konaní. Umiestnený uvádza, že nepotrebuje psychiatrické liečenie, pretože je zdravý, odmietol v psychiatrickej nemocnici Veľké Zálužie svojim podpisom dať súhlas na svoju liečbu. Povinnosťou súdu bolo rozhodnúť v 5-dňovej lehote v zmysle § 262 ods. 2 CMP, pričom je zrejmé, že vzhľadom na krátkosť času nie je možné v takýchto veciach vykonávať obširné dokazovanie, ale súd sa obmedzí na vykonanie nevyhnutných dôkazov a oboznámenie so zdravotnou dokumentáciou umiestneného, vypočutie umiestneného (chorého) a ošetrujúceho lekára. V predmetnej veci súd prvej inštancie bezodkladne vypočul v nemocnici umiestneného, ako aj ošetrujúceho lekára, ktorý opísal dôvod umiestnenia A. B. na kliniku, zdravotný stav a správanie sa umiestneného, pričom podľa vyjadrenia ošetrujúceho lekára menovaný trpí závažným duševným ochorením - poruchou s bludmi. Ide o opakovanú psychiatrickú hospitalizáciu, v Psychiatrickej nemocnici Veľkom Záluží bol v roku 2015. V ambulantnej sfére nespôlupracuje roky, neužíva medikáciu, je bez náhľadu k svojmu ochoreniu. Predpokladaná doba liečenia je 2 až 3 mesiace, avšak vzhľadom k tomu, že menovaný bol na ich oddelenie dovezený eskortou v dôsledku prepustenia z väzby na základe znaleckého posudku, exkulpaný pre trestný čin vyhrážania v dôsledku duševného ochorenia, v zmysle ktorého znalec odporučil ochranné liečenie, nakoľko pobyt menovaného na slobode je zo psychiatrického hľadiska nebezpečný, doba liečenia môže byť dlhšia. Sám odvolateľ potvrdil, že nechodí k ambulantnému lekárovi, po prepustení z Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie v apríli 2015, do troch dní od prepustenia musel navštíviť psychiatra A. F. v Bánovciach nad Bebravou, bol mu pridelený G. C., zamestnanec Centra duševného zdravia a po dohode s pánom C., že bol kompromitovaný príslušníkmi Policajného zboru, sa mohol prestať ambulantne liečiť. Uviedol, že nikdy nebral lieky a ani teraz neberie. Z výsluchu ošetrujúceho lekára, ale aj samotného umiestneného bolo preukázané, že u umiestneného absentuje náhľad na ochorenie a neuvedomuje si riziká spojené s prepustením. Pokiaľ odvolateľ namietal, že uznesenie Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou č. PV: 137/25/3301-06 mu bolo doručené až dňa 12.09.2025, z odôvodnenia odvolaciemu súdu nie je zrejmé v čom vidí nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, ktoré mu bolo doručené dňa 05.09.2025. Okresnou prokuratúrou Bánovce nad Bebravou č.k. Pv137/25/3301-62 zo dňa 01.09.2025 bolo podľa § 79 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku prikázané, by bol z väzby ihneď prepustený.

28. Pokiaľ ide o odvoláciu argumentáciou procesnej opatrovníčky, táto nie je relevantná vo vzťahu k postupu súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutiu, preto sa k nej odvolací súd ani nebude vyjadrovať.

29. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval v intenciách CMP a vecne správne rozhodol, keď skonštatoval, že k prevzatí A. B. do ústavu zdravotníckej starostlivosti došlo zo zákonných dôvodov, s čím sa odvolací súd plne stotožnil, keďže výsledky vykonaného dokazovania potvrdili, že zákonné podmienky pre umiestnenie menovaného boli splnené a k jeho prevzatí do zdravotníckeho zariadenia došlo zo zákonných dôvodov. Z uvedených dôvodov

odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

30. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).